

בבית המשפט העליון

בש"פ 7030/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: חוסם עיסי

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996

תאריך הישיבה: ט"ו בחשון התשע"ט (24.10.2018)

בשם המבקשת: עו"ד שריך רייך אבניאל

בשם המשיב: עו"ד איתי שוחט

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 28.10.2018, או עד למתן פסק הדין בת"פ 61899-01-18 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

2. ביום 28.1.2018 הוגש נגד המשיב ונגד נאשם נוסף (להלן: מוחמד) כתב אישום המייחס להם עבירות של שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע, והמייחס למשיב, בנוסף, גם עבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, איסור לנהוג בלי רישיון, שיבוש הליכי משפט והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

על-פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 15.1.2018 קשר המשיב קשר עם אחרים, לבצע שוד בסמוך לסניף בנק הפועלים ראשון לציון. ביום 15.1.2018, בהגיעם

למקום השוד ולאחר שהנאשם הנוסף איתר את המתלונן כקורבן פוטנציאלי, המשיב ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה היכו את המתלונן וחטפו ממושב מכוניתו שני תיקים אשר הכילו 3,000 דולר, מספר שטרות כסף אזרי וגיאורגי, כרטיס אשראי ומסמכים אישיים נוספים. לבסוף, המשיב והאדם האחר נמלטו מזירת השוד במכונית אשר חיכתה להם (להלן: האיטום הראשון). כמו כן, הואשם המשיב כי מספר ימים לאחר האירוע מושא האיטום הראשון, בהיותו דרוש לחקירה, נהג המשיב, אשר מעולם לא הונפק לו רישיון נהיגה, באופןנוע, וכאשר התבקש על ידי שוטרים לעצור, הוא נמלט מהמקום בנסיעה במהירות גבוהה. במהלך נסיעתו הוא עקף מכוניות בצורה מסוכנת, חצה צומת ברמזור אדום תוך סיכון הולכי רגל, וניסה לעלות בנסיעה מהירה עם האופןנוע על המדרכה, עד אשר איבד שליטה ונפל מהאופןנוע. המשיב המשיך במנוסה רגלית תוך כדי שהוא משליך את מעילו ובו מכשיר הטלפון ששימש אותו בעת ביצוע השוד, עד שנלכד על ידי השוטרים (להלן: האיטום השלישי).

3. בד בבד עם הגשת כתב האיטום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 20.2.2018 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, וביקש כי יוזמן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. בית המשפט הורה על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב. מהתסקיר שהוגש עלה כי המשיב בעל עבר פלילי הכולל 13 הרשעות קודמות ועבר תעבורתי משמעותי, כי יש לו דפוסים עבריינים מושרשים, כי לאורך השנים התקשה להסתגל למסגרות שונות ולהתנהל באופן יציב ותקין, וכי רמת הסיכון להישנות התנהלות עוברת חוק היא גבוהה. שירות המבחן המליץ שלא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

ביום 13.3.2018 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בקבעו בין היתר כי בנוסף למסוכנות הנשקפת מהמשיב, הרי שלאור המפורט באיטום השלישי קיימת אף עילת מעצר של חשש מהימלטות מאימת הדין.

4. בהתקרב מועד חלוף 9 חודשים מיום תחילת מעצרו של המשיב מבקשת המדינה את הארכת המעצר ב-90 ימים נוספים. בבקשה נטען למסוכנות גבוהה הנשקפת מהמשיב, הנלמדת מהמעשים המיוחסים לו והעולה גם מתסקיר שרות המבחן, כמו גם מעברו הפלילי המכביד הכולל עבירות אלימות חמורות, סמים ורכוש

בגינן אף ריצה תקופות מאסר ממושכות. הועלה הנימוק של חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט.

5. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, צוין כי בתחילה היו אכן עיכובים בגין דחיות שביקשו באי כוח הנאשמים וכן בשל הליך גישור שלא צלח. בתום שלב זה התקיימה הקראה וניתן מענה לכתב האישום ונקבעו 4 מועדי הוכחות בחודשים אוקטובר-נובמבר, שאחד מהם בוטל לבקשת בא כוח המשיב.

6. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה דלעיל. בא כוח המשיב טען לאפליה אל מול שני הנאשמים האחרים בפרשת השוד, שאינם עצורים. כן ציין כי אמנם אין לו טענות כלפי התביעה או בית המשפט בנוגע לקצב ניהול ההליך העיקרי, אך משחלפו 9 חודשים יש מקום לקבלת תסקיר עדכני בעניינו של המשיב אשר יבחן אפשרות עדכנית לחלופת מעצר. בתגובה לטענת האפליה השיבה באת כוח המדינה כי חלקם של שותפיו לשוד קטן יותר מחלקו של המשיב, והוא מואשם גם בעבירות אחרות, וגם עברו הפלילי והתעבורתי שונה מהותית.

דיון והכרעה

7. במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים כידוע קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם.

8. במקרה דנן למשיב אין כאמור כל טרוניה באשר לקצב התקדמות ההליך. אין ספק גם כי המעשים המיוחסים למשיב - בהצטברותם ונוכח עברו הפלילי המכביד - מעידים על מסוכנות והעדר מורא הדין עליו. ענייננו בהארכת מעצר ראשונה, ואיני סבור כי בנסיבות אלה חלוף הזמן כשלעצמו מצדיק שלא להורות על הארכת מעצרו של המשיב.

למעשה, המשיב אינו מבקש לדחות את בקשת המדינה להארכת מעצרו, אלא אך להורות על קבלת תסקיר עדכני לבחינת חלופת מעצר קונקרטי אשר בידו להציע, שיש בה לדבריו כדי להצדיק חלופת מעצר. איני סבור כי ההליך דנן הוא המסגרת

הדיונית הנכונה לכך. בידי המשיב לנקוט בהליך של בקשה לעיון חוזר במעצרו לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, ובמסגרתו לבקש תסקיר עדכני לבחינת אפשרות של חלופת מעצר, כבקשתו, ובית המשפט יחליט כחוכמתו.

9. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 28.10.2018, או עד למתן פסק הדין בת"פ 61899-01-18 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ו בחשוון התשע"ט (24.10.2018).

ש ו פ ט